

Levstikova nagrada za življenjsko delo 2013

NEŽA MAURER

Neža Maurer piše literaturo za otroke, mladino in odrasle. Največji del njenega opusa zajema poezija. Pomembno mesto pa imajo tudi proza, otroške igre, prevodna dela in publicistika. Že s svojimi prvimi knjigami za otroke se je predstavila kot zrela in suverena pesnica ter pripovednica.

Neža Maurer v svojih delih za otroke in mladino slika podobe otroške igrivosti, polne veselja in domišljije, razposajenosti in nagajivosti ... Slika otroka, ki je v gibanju, ves radosten in poskočen, ki se počuti varno in srečno, pa tudi otroka, ki je sam in osamljen. Kot zapiše Peter Svetina v spremni besedi knjige – antologije, ki je izšla ob pesničini sedemdesetletnici Velik sončen dan: *»Otrok je v pesmih seveda tudi iznajdljiv in kar poka po šivih od domišljije. A otrok, ki je nenehno v gibanju, se zna tudi umiriti, obsedeti na veji in poslušati, kako njegova pesem zveni prek sveta ... Svet pa ni narejen samo iz igrivosti in nagajivosti. Ni vedno samo lep in brezskrben. Bog ve, od kod vse se bojazen in strah prikradeta v otrokovo dušo. Vendar je čustvo, ki prežarja poezijo Neže Maurer, skozinskoz ljubezen. /.../«* Knjigo s čudovitimi podobami Alenke Sottler smo letos ob Levstikovi nagradi za življenjsko delo Neži Maurer ponatisnili. Mnogo njenih pesmi je uglasbenih. Postale so tako priljubljene, da so ponarodele.

V svojih pesmih z enako zavzetostjo in ljubeznijo upodablja tako ljudi kot živali, rastline in reči. Njen svet je včasih poln sonca, odločnosti in moči, a včasih ves nežen, ranljiv in krhek. Ko stopamo v svet njenega ustvarjanja za otroke, stopamo v svet neizmerne lepote. Zrli bomo v vsakdanjost, polno čudenja in ljubezni. Besedila Neže Maurer so del klasike slovenske književnosti za otroke: izbrušene umetnine, mogočen in trajen opus, ki nagovarja tako otroke kot odrasle.

Levstikova nagrada za življenjsko delo 2013

DANIJEL DEMŠAR

Akademski slikar Danijel Demšar sodi med umetnike – ilustratorje z zelo dolgo delovno dobo in desetimi knjig v svoji bibliografiji. Vse te knjige pa pričajo o pretanjenem pripovedovalcu zgodb, ki jih pripoveduje s slikanjem. Z barvami, oblikami, s čaranjem atmosfere. S slikarskim jezikom tke niti predstav (asociacij), ki sestavljajo doživetje napisanega v nov, celosten estetski dogodek. Zgodbe spreminja, ne da bi pri tem izgubil eno samo črko, in jim daje nove razsežnosti in pomene. Barva besede, verzom ali povestim dodaja svetlobo in veselje ali pa jih temni z žalostjo. Pri tem se ne meni ne za tradicijo ne za duha časa, za trende ali celo modo. Tudi uporaba materialov je popolnoma samosvoja, nenavadna ter polna njegovih lastnih izumov in pri tem ni ne izbirčen ne izključujoč. Pomembno je le, da doseže zlitje plasti besed in podob v gosto in trdno enoto, nepozabno knjigo.